

Ako používať MOTIVAČNÉ kartičky

Motivačné kartičky sú praktickým nástrojom navrhnutým na podporu učenia a motivácie pri domácom vzdelávaní. Každá kartička je vytvorená s ohľadom na konkrétnu situáciu, ktorá môže pri učení nastať. Sú rozdelené do dvoch skupín:

Kartičky pre deti

označené obrázkom dieťaťa, sú navrhnuté tak, aby dieťa samo vedelo nájsť riešenie svojho problému.

Kartičky pre rodičov

označené obrázkom rodiča, obsahujú rady, ako rodič môže efektívne reagovať a pomôcť dieťaťu v danej situácii.

Ako používať Motivačné kartičky?

1. Vyberte vhodnú kartičku:

- Ak má dieťa problém pri učení (napr. „Nechce sa mi učiť“ alebo „Mám pocit, že je to príliš ťažké“), dieťa si samo vyberie kartičku s obrázkom dieťaťa. Tá mu ponúkne jasnú a motivujúcu radu, čo môže urobiť.
- Ak rodič vidí, že dieťa potrebuje podporu, vyberie si kartičku s obrázkom rodiča. Tá mu pomôže reagovať pokojne, povzbudzujúco a efektívne.

2. Reagujte podľa kartičky:

- Dieťa postupuje podľa pokynov na svojej kartičke. Tie sú stručné, jasné a motivujúce.
- Rodič reaguje na situáciu pomocou kartičky, ktorá ponúka tip, ako zachovať trpezlivosť a podporiť dieťa pozitívnym spôsobom.

3. Zdieľajte úspechy:

- Po vyriešení problému alebo splnení úlohy pochváľte dieťa za jeho snahu a pokrok. Kartičky môžete použiť opakovane pri podobných situáciách.

Záver

Motivačné kartičky sú jednoduchý a účinný nástroj, ktorý pomáha deťom aj rodičom zvládnuť výzvy spojené s učením. Podporujú samostatnosť detí, zlepšujú komunikáciu a vytvárajú pozitívnu atmosféru pri domácom vzdelávaní. S ich pomocou sa učenie stáva menej stresujúcim a viac zábavným. 😊

Ak máte ďalšie otázky alebo potrebujete poradiť, alebo kartičky ešte vylepšiť, dajte vedieť! sapiens.bridge@gmail.com

Mám pocit, že je to príliš ťažké a neviem, kde začať.

Začnem najľahšou úlohou a urobím len malý kúsok. Keď sa do toho pustím, bude to ľahšie.

Už som to skúšal a stále mi to nejde.

Poviem si, že skúsiť to znova je v poriadku. Pomaly prejdem každý krok a ak bude treba, požiadam o pomoc.

Bojím sa, že urobím chybu.

Pripomeniem si, že chyby nevadia, pomáhajú mi zlepšiť sa. Skúsim to a uvidím, čo sa naučím.

Neviem, čo mám robiť, mám prázdnu hlavu.

Zastavím sa, zhlboka sa nadýchnem a skúsim si úlohu rozdeliť na menšie časti. Začnem od prvej veci a pokračujem krok za krokom.

Cítim sa unavený a už sa mi nechce pokračovať.

Dám si krátku prestávku, vypijem vodu alebo sa prebehnem. Potom sa vrátim s novou energiou.

Nemám čas a všetko musím stihnúť naraz.

Zastavím sa a naplánujem si, čo chcem urobiť dnes. Rozdelím si úlohy na menšie kúsky, aby som to stihol.

Mám pocit, že sa nikdy nenaučím všetko, čo musím.

Spomeniem si na všetky veci, ktoré už viem. Urobím si plán, aby som sa postupne zlepšoval a neponáhľal.

Učenie je nudné, nechcem sa do toho ani pustiť.

Skúsim si to spraviť zábavné. Zmením spôsob učenia – môžem to premeniť na hru alebo vymyslieť nový spôsob, ako sa to naučiť.

Moje dieťa hovorí, že úloha je príliš ťažká a nevie, kde začať.

Zachovám pokoj a začnem s ním krok za krokom. Pomôžem mu rozdeliť úlohu na menšie časti, aby to zvládlo postupne.

Moje dieťa sa vzdáva po prvej chybe a hovorí, že to nikdy nedokáže.

Ukážem mu, že chyby sú normálne a sú súčasťou učenia. Povzbudím ho, že aj ja som sa musel/-a učiť z chýb, aby som sa zlepšil/-a.

Dieťa sa sťažuje, že už to skúšalo, ale stále mu to nefunguje.

Pokúsím sa nájsť nový spôsob, ako mu to vysvetliť, aby to pochopilo. Budem trpezlivý a ukážem mu, že vždy existuje viacero spôsobov, ako to zvládnuť.

Moje dieťa je unavené, nevie sa sústrediť a chce prestať.

Dám mu krátku prestávku, nech sa uvoľní. Po prestávke ho budem povzbudzovať, aby sa na úlohu pozrelo s novou energiou.

Moje dieťa je frustrované, že to nestíha a chce to vzdať.

Pomôžem mu stanoviť si realistický plán, aby sa necítilo zahltené. Prejdem s ním, čo už urobilo, aby videlo svoj pokrok.

Moje dieťa tvrdí, že učenie je nudné a nechce sa doň pustiť.

Skúsím učenie zmeniť na zábavnejšie. Urobíme ho formou hry, použijeme farbičky, obrázky alebo si vytvoríme príbeh.

Moje dieťa sa cíti zmätené a nevie, čo robiť ďalej.

Zastavím sa a s citom ho navigujem krok za krokom. Ukážem mu, že sa nemusí ponáhľať, každý krok sa počíta.

Moje dieťa má pocit, že nič neviem a nie je dosť dobré.

Podporím v ňom sebadôveru tým, že mu pripomeniem všetky veci, ktoré už zvládlo. Povzbudím ho, že je na správnej ceste.